

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ถามตนเองว่า: ลูกๆ อยู่ในการจดจำฟอนานแค่ไหน? ลูกๆ มีสภาพที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนานแค่ไหน?
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้ที่มีโชคของพ่อทำตามคำแนะนำใด?
- คำตอบ:** คำแนะนำของพ่อคือ ลูกๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ! ลูกๆ ทั้งหมดเป็นเพศชาย ไม่ใช่เพศหญิง บทบาททั้งหมดลูกๆ บังไว้ในลูกแต่ละดวงวิญญาณ ขณะนี้ทำความเพียรพยายามนี้และฝึกฝนสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือนิยามปลายทางที่สูงส่งที่สุด
- เพลง:** นินมาเพื่อปลุกโชคของฉัน...

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลง ลูกๆ ทางจิต นั่นคือ ตัวลูกเองดวงวิญญาณพูดว่า พวกเขากำลังนั่งอยู่กับพ่อทางจิตเพื่อที่จะสร้างโชคของเขาสำหรับโลกใหม่ นั่นคือโชคแห่งสวรรค์ ขณะนี้ ลูกๆ ต้องมีสำนึกที่เป็นทางจิตวิญญาณ นั่นคือลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามที่สุด จงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และลูกดวงวิญญาณควรพิจารณาว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเช่นกัน บางครั้งลูกกลายเป็นนักกฎหมาย บางครั้งเป็นอีกสิ่งหนึ่งและบางครั้งก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย และพวกเราทั้งหมดคือบราเธอร์(พี่น้องชาย) ไม่ใช่ซิสเตอร์(พี่น้องหญิง) ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือนิยามของฉัน ดังนั้นในแง่ของคำพูดเหล่านี้แม้ว่าร่างกายอาจเป็นหญิงแต่ดวงวิญญาณก็เป็นชาย ทุกสิ่งจะต้องเข้าใจชัดเจนมาก พ่อซัดเกลาสติปัญญาของลูกและทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลมาก ขณะนี้ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด สันสการ์ที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกได้รับร่างกายตามสันสการ์เหล่านั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกจดจำพ่อทางโลกของลูกมาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว ขณะนี้ลูกต้องจดจำพ่อของลูกที่อยู่เหนือโลกนี้ พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั่น ดวงวิญญาณรับร่างกายนี้ ขณะนี้พ่อกำลังมาสอนพวกเราดวงวิญญาณ นี่คือนิยามทางจิตที่ให้โดยพ่อทางจิต สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมากที่จะอยู่ในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ความรู้ไม่ได้สูงเท่า ไม่มีความเพียรพยายามในความรู้ การเข้าใจวงจรโลกคือการเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด หลังจากนั้นจะมีเหล่าเทพที่อยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอยู่ในโลกมนุษย์ ไม่มีประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ปราศจากตัวตน นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่ยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบที่นี้ ในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ อวัยวะต่าง ๆ เหล่านี้มีไว้เพื่อให้ลูกสร้างการกระทำ ไม่ว่าลูกจะสร้างการกระทำหรือไม่ก็ตาม นั่นคือดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมของฉันคือความสงบ ลูกคือคาร์มา โยคี ลูกยังต้องแสดงการกระทำอย่างแน่นอน ไม่อาจมีการสละละทิ้งการกระทำได้ ซันยาสิแต่แต่ละคนเล่นบทบาทนั้น พวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขาและจากไป พวกเขาไม่ทำอาหาร แต่เฝ้าแต่ร้องขออาหารจากผู้ครองเรือน พวกเขาต้องไปหาผู้ครองเรือนเพื่อรับประทานอาหาร พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของตนเอง แต่ก็ยังคงต้องดำเนินการกระทำต่อไป พวกเขาไม่สามารถสละละทิ้งการกระทำได้ เมื่อดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบจึงมีการสละละทิ้งกระทำที่นั่น ที่นั่นไม่มีอวัยวะทางร่างกาย ดังนั้น ดวงวิญญาณจะสร้างการกระทำได้อย่างไร? นี่เรียกว่าสนามของการกระทำ ทุกคนต้องลงมาสู่สนามของการกระทำ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ โลกที่ปราศจากตัวตน ไม่ใช่ดวงวิญญาณต้องหลอมรวมอยู่ในธาตุนคราห์ม ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ หลังจากนั้นพวกเขาก็ลงมาที่นี้สู่สนามของการกระทำเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นเรื่องของรายละเอียด บาบอบอกกับลูกโดยสรุปว่าจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้เรียกว่าโยคะโบราณของบาร์ต อันที่จริงแล้ว สิ่งนี้ไม่ควรเรียกว่าโยคะ แต่ควรเป็นการจดจำระลึกถึง นี่คือนิยามที่จะต้องใช้ความพยายามเพียรพยายาม น้อยคนนักที่จะกลายเป็นโยคี อันดับแรกต้องมีการสอนโยคะ และหลังจากนั้นก็มีความรู้ ก่อนอื่นใดต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า จงกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! นี่คือการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงทางจิต ไม่ใช่การจาริกแสวงบุญของความรู้ ลูกๆ ต้องเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ แม้ว่าบางคนจะเรียกตนเองว่าบีเค พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พ่อมาและทำให้ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณผ่านบราห์มา ผู้นี้มีสำนึกเป็นร่างและขณะนี้เพียรพยายามที่จะกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บราห์มาไม่ใช่พระเจ้า ที่นี้

มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์และสูงส่ง สิ่งนี้อ้างอิงถึงดวงวิญญาณ เมื่อกล่าวว่: ดวงวิญญาณบุญ , ดวงวิญญาณบาป มนุษย์พูดว่า ห้ามรบกวนดวงวิญญาณของฉัน! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นใคร มีการถามว่า: โอ้ ดวงวิญญาณมนุษย์ คุณกำลังทำธุรกิจอะไร? เขาก็ตอบว่า ฉันดวงวิญญาณกำลังทำธุรกิจนี้ธุรกิจนั้นด้วยร่างนี้ ดังนั้น ก่อนอื่นใจจงมีศรัทธาและจดจำพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้ทางจิตนี้ได้ พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ใครก็ตามที่ฉลาดในความรู้จะมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่แข็งแกร่งมาก ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะซึมซับความรู้นี้ได้เป็นอย่างดี มีมากมายหลายคนที่ไม่เข้าใจความรู้เป็นอย่างดี แต่พวกเขาที่ล้มเหลวมาก ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกต้องกลายมาเป็นเช่นฉันในสิ่งนี้ มีเรื่องราวของเงินนี้ พ่อให้งานนี้แก่ลูก: จดจำพ่อ มิฉะนั้นมายาจะกินลูก! มายาคือเงินนี้ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกจะรู้สึกถึงแรงดึงดูดมากขึ้น มายาทำให้ลูกกลับหัวกลับหางและนำลูกไปสู่พายุมากมาย มันควรอยู่ในสติปัญญาของลูกดวงวิญญาณว่าลูกคือลูกของพ่อ ลูกเพียงแค่ต้องอยู่ในความสุขนี้ มายาจะดับตีลูกเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจะแสดงการเล่นของอหังการ (บางคนใส่ลูกปิดเข้าไปในปาก) เมื่อใครบางคนใส่ลูกปิดเข้าไปในปากปัญหาก็จะหายไป สิ่งนี้หมายความว่ามายาจะไม่รบกวนลูกเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ มีการรบกวนเพราะสิ่งนี้ ลูกเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่มายาก็มาคว้าจมูกของลูกและไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง หลังจากนั้นลูกก็ทุกข์ระทมแล้วก็ไปเข้านอน มีการต่อสู้กับมายาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นง่ายที่สุด ลูกได้รับการบอกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ลูกต้องพิจารณาเสมอว่าขณะนี้ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว และขณะนี้ลูกจะได้พบกับบารมี เป็นเรื่องยากที่จะจดจำสิ่งนี้ แต่ก็ไมยากที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น ห้ามคิดว่าลูกอธิบายได้ดีมาก ไม่เลย สิ่งแรกคือการจดจำระลึกถึง ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ สอนบทเรียนแรกของการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้กลับมาสะโตประธานจากที่ตาโมประธาน นี่คือนิเทศน์แรกที่ต้องสอนพวกเขา ไม่มีใครสอนราชาโยคะโบราณของบาร์ตได้ เมื่อพ่อมาสอนสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะเรียนรู้เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะสอนราชาโยคะให้แก่มนุษย์ ในยุคทองลูกบริสุทธิ์และลูกได้สัมผัสกับประสบการณ์ของผลรางวัลที่นั่น ไม่มีเรื่องของการรู้หรือความไม่รู้ที่นั่น ในหนทางของ การกราบไหว้บูชาเท่านั้นที่ผู้คนร้องเรียกหาพ่อเพื่อขอจัดความทุกข์และให้ความสุขแก่พวกเขา ไม่มีกูรูและนักบุญในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกเพื่อการหลุดพ้นจากบาปเป็นเวลา 21 ชาติเกิดหรือ 21 ชั่วโมงคน มีคำกล่าวว่ บราห์มากูมารีคือผู้ยกระดับถึง 21 ชั่วโมงคน สิ่งนี้ได้รับการจดจำในบาร์ตเท่านั้น เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลาถึง 21 ชั่วโมงคน ที่นั่นลูกเป็นของศาสนาเทพเดียว ไม่มีศาสนาอื่นที่นั่น พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ พวกเราจะกลับบ้านได้อย่างไรถ้าไม่กลับมาบริสุทธิ์? ทุกคนที่นั่นไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาต้องหล่อเลี้ยงศาสนาของตนเช่นกันในขณะที่ศาสนาเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครกลับบ้านได้ ไม่มีนักแสดงแม้แต่คนเดียวสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับมาสะโตประธานและไปสู่สภาพของสะโต ราโจและตาโม สำหรับบราห์มาทั้งหมด มี การกล่าวว่ กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา จะมีเพียงบราห์มาผู้เดียวเท่านั้นในโลกนี้หรือไม่? ขณะนี้ลูกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มิน ลูกอยู่ในกลางคืนและเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่กลางวัน มีการอธิบายให้แก่ลูกว่าลูกอยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชานานเท่าไร และลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาที่ชาติเกิด ไม่มีใครกลับมาสูงส่งจากอยู่อย่างตกต่ำคดโกงได้ จนกว่าพ่อจะมา ผู้ที่เกิดมาจากกิเลสเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงเรียกว่านรก ถ้ามีความทุกข์ทั้งในนรกและสวรรค์แล้วสวรรค์ก็จะไม่ถูกเรียกว่าสวรรค์ จนกว่าจะมีคนเข้าใจอย่างถูกต้องมิฉะนั้นเขาก็จะเฝ้าแต่ถามคำถามที่ผิดอยู่เรื่อยๆ ลูกต้องอธิบายว่าบาร์ตนั้นเคยสูงส่งมาก เช่นที่การยกย่องของพระเจ้าที่นั่นที่สิ้นสุด การยกย่องของบาร์ตก็ไร้ที่สิ้นสุดเช่นกัน บาร์ตคืออะไร? ใครทำให้บาร์ตเป็นเช่นนั้น? พ่อผู้ที่ถูกร้องเพลงสรรเสริญ พ่อมาและทำให้ลูกๆ ไปเป็นนายของโลก พ่อทำให้มนุษย์ทุกคนจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพาพวกเขาไปยังดินแดนแห่งความสงบที่มนุษย์ทำความพยายาม นั่นเรียกว่าความสุขอย่างสมบูรณ์ ความสงบอย่างสมบูรณ์ และความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ที่นั่นลูกอยู่อย่างมีความสุขและสงบเช่นกัน ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ลูกใช้จำนวนชาติเกิดสูงสุด ผู้ที่ใช้จำนวนชาติเกิดน้อยสุดจะอยู่ในความสงบอย่างแท้จริง พวกเขาเพียงแค่มาเหมือนฝูงยุงและก็เล่นบทบาทของตนเองเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดหรือครึ่งชาติเกิด แล้วสิ่งนั้นจะมีค่าอะไร? พวกเขาไม่มีค่าเลย ยุงมีค่าอะไร? พวกมันเกิดในเวลากลางคืนและก็ตายในเวลากลางคืน ในเวลานี้ ผู้คนส่วนใหญ่ต้องการความสงบเพราะกูรูของทุกวันนี้คือผู้ที่เข้าสู่ความเงียบ ลูกมาที่นั่นเพื่อกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์จะไม่ถูกเรียกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในความสงบ ผู้ที่อาศัยอยู่ในความสงบคือผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ปราศจากตัวตน ผู้คนได้เรียนรู้คำว่า “การหลุดพ้น” จากกูรูของพวกเขา ผู้หญิงถืออดเพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งสวรรค์ เมื่อมีบางคนตาย ผู้คนก็จะบอกว่าเขาจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้นจริงๆ แต่ผู้คนในบาร์ตมีความเชื่อในสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าบาร์ต

คือสวรรค์ ชีพบาบาในบารัตและสร้างสวรรค์ ดังนั้น ท่านจะสร้างสวรรค์ที่นี้อย่างแน่นอน ท่านจะไม่มาในสวรรค์เพื่อทำ
สิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาในจุดที่มีบรรจบพบกันของนรกและสวรรค์ พ่อมาวงจรแล้ววงจรเล่าในยุคแห่งการบรรจบพบกัน
พวกเขาได้เขียนว่าท่านมาในทุกยุค พวกเขาได้ลืมหว่า“วงจร”ไปแล้ว การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แล้วจะกลับมาเล่น
ซ้ำเช่นเดิม ลูกมารู้จักพ่อและวงจรโลกในชาติสุดท้ายนี้ ขณะนี้ลูกรู้แล้วตามลำดับกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นได้อย่างไร
การเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของผู้คนในบารัต เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชายะกับพ่อ ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร
ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ มีรูปภาพ ใครทำภาพต่างๆ ทั้งหมดนี้? ผู้ที่ไม่มีใครรู้ใดๆ แม้ว่าเขาจะมีใคร แต่ภรรยานั้นก็ไม่ได้มีสาวก
เพียงแต่คนเดียว! เขาจะมีสาวกมากมาย ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ผู้คนมากมายถามว่าดาต้าของเธอ
ให้ทำภาพเหล่านี้หรือไม่ พ่อให้นิมิตด้วยความเข้าใจที่สูงส่ง พ่อยังให้นิมิตของสวรรค์ด้วย ลูกมีนิมิตว่าโรงเรียนดำเนิน
การอย่างไรและที่นั้นใช้ภาษาอะไร เมื่อลูกๆอยู่ในเตาเผา บาบาค่อยๆทำให้ลูกสนุกสนาน ในการจำ ลูกอาศัยอยู่คนเดียว
ตามลำพังและเหมือนราวกับว่ามีเป็นอาณาจักรของลูกในตอนนั้น ลูกเคยมีทุกสิ่งเป็นของตนเอง คนอื่นไม่สามารถ
เข้าใจสิ่งนี้ได้ ลูกเคยเชื่อว่านั่นคือท้องพระโรงของคูด้า (พระเจ้า) บาบออธิบายว่าลูกเป็นแม่ชีที่ไม่ใช่ของใคร แต่เป็นหนึ่ง
เดียวเท่านั้น ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว แม่ชีเป็นของพระคริสต์เท่านั้นและไม่เป็นของใคร ลูกรู้ว่าลูกได้รับ
มรดกของลูกจากชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาเป็นเพียงจุด ท่านต้องอธิบายผ่านใครบางคนเช่นกันใช่ไหม? ประชาบิดา
บราห์มาอยู่ที่นั่นแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของผู้นี้ในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายจากหลายต่อหลาย
ชาติเกิดของเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับความรู้เป็นอย่างดีและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม นี่คือนิยามปลายทาง
สูงสุด ทำให้ตัวลูกเองดวงวิญญาณสะอาดประจักษ์ด้วยการทำความเพียรพยายามนี้
2. จงกลับมาเป็นจีนี่และอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าจะมาจะนำอุปสรรคเข้ามามากมายแค่ไหน
เพียงแค่ใส่ลูกบิดเข้าไปในปากของลูก เลิกรู้สึกทุกข์ระทมเพราะมา อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวและขจัดพาโยออกไป

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จโดยการทำสมาธิเพียรทางจิต (sadhana) รากฐานของลูกในขณะ
ที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก (sadhan)
เมื่อลูกเห็นฉากที่ดึงดูดใจของโลกเก่าหรือเมื่อลูกเห็นสิ่งใดและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของความสุข
ชั่วคราว ลูกจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น ความพยายามทางจิตโดยอาศัยการคำนึง
จากสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นเปรียบเสมือนอาคารที่มีรากฐานเป็นทราย ดังนั้น จงให้ความพยายาม
ทางจิตที่ไม่ดับสูญของลูกเล็กขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดับสูญใดๆ สิ่งอำนวยความสะดวกเป็น
เพียงในนาม ในขณะที่ความเพียรทางจิตเป็นพื้นฐานของการสร้าง ดังนั้น ให้ความสำคัญกับความ
พยายามทางจิตของลูกและจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จ

คติพจน์: หากมีร่องรอยของความอ่อนแอ มันจะสร้างลูกหลานและมีอิทธิพลต่อลูก

*** โอม ชานตี ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

อยู่อย่างตระหนักถึงวิธีที่ลูกรับการชี้แนะในการรักษาให้สติปัญญาของลูกให้จดจ่ออยู่กับสิ่งเดียว ห้ามปล่อยให้ขึ้นลง
กลับมาละวางจากร่างกายและโลกทางวัตถุและสัมผัสกับประสบการณ์ของสภาพที่มีตัวตนและปราศจากตัวตนในหนึ่ง
วินาทีด้วยวิมานของจิตใจ และสติปัญญาของลูก ห้ามปล่อยให้สติปัญญาของลูกขึ้นๆลงๆ มิฉะนั้นแล้วเวลามากมายจะสูญ
เสียไปกับการต่อสู้ เช่นเดียวกับทาปาสวีหนึ่งบนที่หนึ่งพิเศษเสมอ ในทำนองเดียวกัน คงนั่งอยู่บนที่หนึ่งของสภาพที่สม่ำเสมอ
ของลูก เพราะเมื่อนั้นลูกจึงจะได้รับบัลลังก์ในอนาคตของลูก